

حامیان ظاهری حکومت، طرفداران واقعی نهضت امام!؟

۱ اردیبهشت ۱۴۰۳ ساعت ۱۹:۱۸

در دوره حکومت پهلوی دوم بسیاری از حامیان حکومتی و حتی مسئولین کشوری که به ظاهر طرفدار شاه بودند، از نهضت امام پیروی می‌کردند.

شاه همواره تصور می‌کرد مردم از نظر سیاسی به او وفادار هستند و در هر شرایطی از او حمایت خواهند کرد. اما برخلاف این تصور، بسیاری از مردم به خصوص کسانی که ظاهراً طرفدار حکومت بودند، با او مخالفت داشتند و از سر اجبار با حکومت همکاری می‌کردند:

«یکی از مراکز تبلیغی من در یکی دو دهه محرم و ماه رمضان، بخش «بابامنیر» از توابع گچساران بود که بنا به پیشنهاد آقای «حاج زکی حسامی» که از ملاکان و علاقه‌مندان به روحانیت و امام و از مریدان مرحوم پدرم بود به آنجا رفتم و قرار بود محل سکونت من در آنجا، خانه «حاج قربان حسامی» - که هنوز شیراز نیامده و ساکن بابامنیر بود - باشد. در مسجد جدیدی که همین آقایان حسامی‌ها و مردم ساخته بودند منبر می‌رفتم و رساله امام خمینی را بیان می‌کردم و مردم را به مسائل سیاسی آشنا می‌انمودم و بیشتر جوانان که بعضی از آنان گرایش‌های چپ داشتند، با من رفیق شده بودند از سخنرانی‌هایم همه می‌فهمیدند که به شاه و رژیم کنایه می‌زنم. مردی میانسال به نام آقای بهزادی که از سادات محترم خورموج دشتستان و فردی متدین و از خانواده اصیل روحانی بود، بخشدار آنجا بود و در شب‌های احیا به کمک ما دعای ابوحمز و جوشن می‌خواند و از صمیم قلب، امام، روحانیت و نهضت را دوست می‌داشت اما او بخشدار شاه بود و نمی‌توانست علنی تظاهر کند. او چند بار به من گفت چند نفر «سپاه دانشی در محل هستند که جاسوسی می‌کنند و گزارش تو را به مرکز داده‌اند که تو برای آقای خمینی تبلیغ می‌کنی و رساله او را پخش می‌کنی و مطالب سیاسی می‌گویی و به من توصیه کرد که احتیاط کنم...»

منبع: سید ابوالفضل رضوی اردکانی، خاطرات سید ابوالفضل رضوی اردکانی، تهران، مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۸۵، صص ۵۳-۵۴

